

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Nannoka Vulcanus Industries BV

Druga strona postępowania: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Pytania prejudycjalne

1) Czy z załącznika II B do dyrektywy Rady 1999/13/WE⁽¹⁾ z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach wynika, że operatorowi urządzeń, dla których można założyć niezmienną zawartość substancji stałych oraz zastosować ją do określenia punktu odniesienia dla obniżenia emisji, należy przyznać w drodze odstąpienia od harmonogramu ustalonego w tym załączniku przedłużenie terminu na wykonanie jego planu obniżenia emisji, w przypadku gdy substytuty zawierające niewiele rozpuszczalnika lub niezawierające go wcale znajdują się w fazie opracowania?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1:

- 2) Czy przedłużenie terminu na wykonanie planu obniżenia emisji, o którym to przedłużeniu jest mowa w załączniku II B do dyrektywy 1999/13, wymaga podjęcia określonego działania przez operatora urządzenia lub zezwolenia właściwych władz?
- 3) Na podstawie jakich kryteriów może zostać ustalony okres przedłużenia terminu przewidzianego w załączniku II B do dyrektywy 1999/13?

⁽¹⁾ Dz.U. L 85, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 17 lutego 2014 r. – Agenzia delle Entrate przeciwko Nuova Invincibile

(Sprawa C-82/14)

(2014/C 142/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Nuova Invincibile

Pytanie prejudycjalne

Czy [środek taki jak abolicja podatkowa przewidziany w art. 9 ust. 17 ustawy 289/2002, dotyczący wcześniejszych okresów i którego celem jest zapewnienie w pewnym zakresie odszkodowania osobom dotkniętym klęskami żywiołowymi] mający wpływ na ogół kwot pobranych (lub do pobrania) w wyniku zastosowania podatku VAT [objęty jest] zakazem, który został wyrażony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie C-132/06.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 17 lutego 2014 r. – CEZ Razpredelenie Byłgarija AD przeciwko Komisija za zashtita ot diskriminacija

(Sprawa C-83/14)

(2014/C 142/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofia-grad (Bułgaria)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CEZ Razpredelenie Byłgarija AD

Strona pozwana: Komisja za zasztita ot diskriminacija

Pozostali uczestnicy postępowania: Anelija Georgiewa Nikołowa oraz Dyrżawna komisija za energijno i wodno regulirane

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcie „pochodzenia etnicznego” użyte w dyrektywie Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r.⁽¹⁾ wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do zwartej grupy bułgarskich obywateli pochodzenia romskiego, takich jak ci zamieszkujący w dzielnicy „Gizdowa Machała” miasta Dupnica?
2. Czy pojęcie „podobnej sytuacji” określone w art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/43 stosuje się w związku z przedstawionym stanem faktycznym, w którym liczniki prądu w romskich dzielnicach umieszczane są na wysokości 6–7 metrów, w odróżnieniu od zwykłego rozmieszczenia poniżej 2 metrów w innych dzielnicach bez zwartej romskiej ludności?
3. Czy przepis art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/43 należy interpretować w ten sposób, że umieszczenie liczników prądu w romskich dzielnicach na wysokości 6–7 metrów stanowi mniej przychylne traktowanie ludności pochodzenia romskiego w porównaniu z ludnością o innym pochodzeniu etnicznym?
4. Jeśli chodzi o mniej przychylne traktowanie, czy należy interpretować wskazany przepis w ten sposób, że w stanie faktycznym sprawy to traktowanie jest w całości lub w części skutkiem okoliczności polegającej na tym, iż dotyczy ono romskiej grupy etnicznej?
5. Czy dyrektywa 2000/43 dopuszcza krajowy przepis taki jak § 1 pkt 7 przepisów uzupełniających do Zakon za zasztita ot diskriminacija (ustawy o ochronie przed dyskryminacją), który przewiduje, że „niekorzystne traktowanie” stanowi każdy akt, działanie lub beczynność, który bezpośrednio lub pośrednio narusza prawa lub zgodne z prawem interesy?
6. Czy pojęcie „pozornie neutralnej praktyki” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/43 można odnieść do praktyki CEZ polegającej na umieszczeniu licznika prądu na wysokości 6–7 metrów? Jak należy interpretować pojęcie „pozornie” – w ten sposób, że owa praktyka jest oczywiście neutralna, czy też w ten sposób, że owa praktyka wygląda na neutralną tylko na pierwszy rzut oka, czyli jest pozornie neutralna?
7. Czy aby miała miejsce pośrednia dyskryminacja w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/43, konieczne jest aby owa neutralna praktyka stawiała osoby w szczególnie bardziej niekorzystnej sytuacji ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne, czy też wystarczające jest to, że ta praktyka dotyczy tylko osób o określonym pochodzeniu etnicznym? Czy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy dopuszcza w tym rozumieniu przepis krajowy, taki jak art. 4 ust. 3 Zakon za zasztita ot diskriminacija, przewidujący, że dyskryminacja pośrednia ma miejsce w wypadku, gdy jedna osoba znajduje się w bardziej niekorzystnej sytuacji ze względu na cechy określone w ust. 1 (w tym przynależność etniczną)?
8. Jak należy interpretować wyrażenie „szczególnie niekorzystna sytuacja” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/43? Czy jest ono analogiczne do wyrażenia „mniej korzystne traktowanie” użytego w art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy, czy też dotyczy tylko szczególnie ważnych, oczywistych i ciężkich wypadków nierówności? Czy opisana w niniejszym przypadku praktyka stanowi szczególnie niekorzystną sytuację? Jeśli nie występuje szczególnie ważny, oczywisty i ciężki wypadek postawienia w niekorzystnej sytuacji, czy wystarcza to do uzasadnienia braku pośredniej dyskryminacji (bez zbadania okoliczności czy dana praktyka jest uzasadniona, odpowiednia i konieczna ze względu na osiągnięcie zgodnego z prawem celu)?
9. Czy w świetle art. 2 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/43 dopuszczalne są krajowe przepisy takie jak art. 4 ust. 2 i 3 Zakon za zasztita ot diskriminacija, wymagające „bardziej niekorzystnego traktowania”, aby miała miejsce bezpośrednia dyskryminacja, oraz „postawienia w bardziej niekorzystnej sytuacji”, aby miała miejsce pośrednia dyskryminacja, bez zróżnicowania według wagi danego niekorzystnego traktowania, tak jak uczyniono to w tej dyrektywie?
10. Czy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/43 należy interpretować w ten sposób, że rozpatrywana praktyka CEZ jest obiektywnie uzasadniona przy uwzględnieniu zapewnienia bezpieczeństwa przesyłowej sieci elektroenergetycznej i należytego odczytu zużytej energii elektrycznej? Czy praktyka ta jest odpowiednia także ze względu na obowiązek zapewnienia przez pozwaną swobodnego dostępu konsumentów do wskazań liczników prądu? Czy owa praktyka jest konieczna, skoro z publikacji w mediach znane są już inne dostępne pod względem technicznym i finansowym środki gwarantujące bezpieczeństwo licznika prądu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 180, s. 22; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 20, t. 1, s. 23.